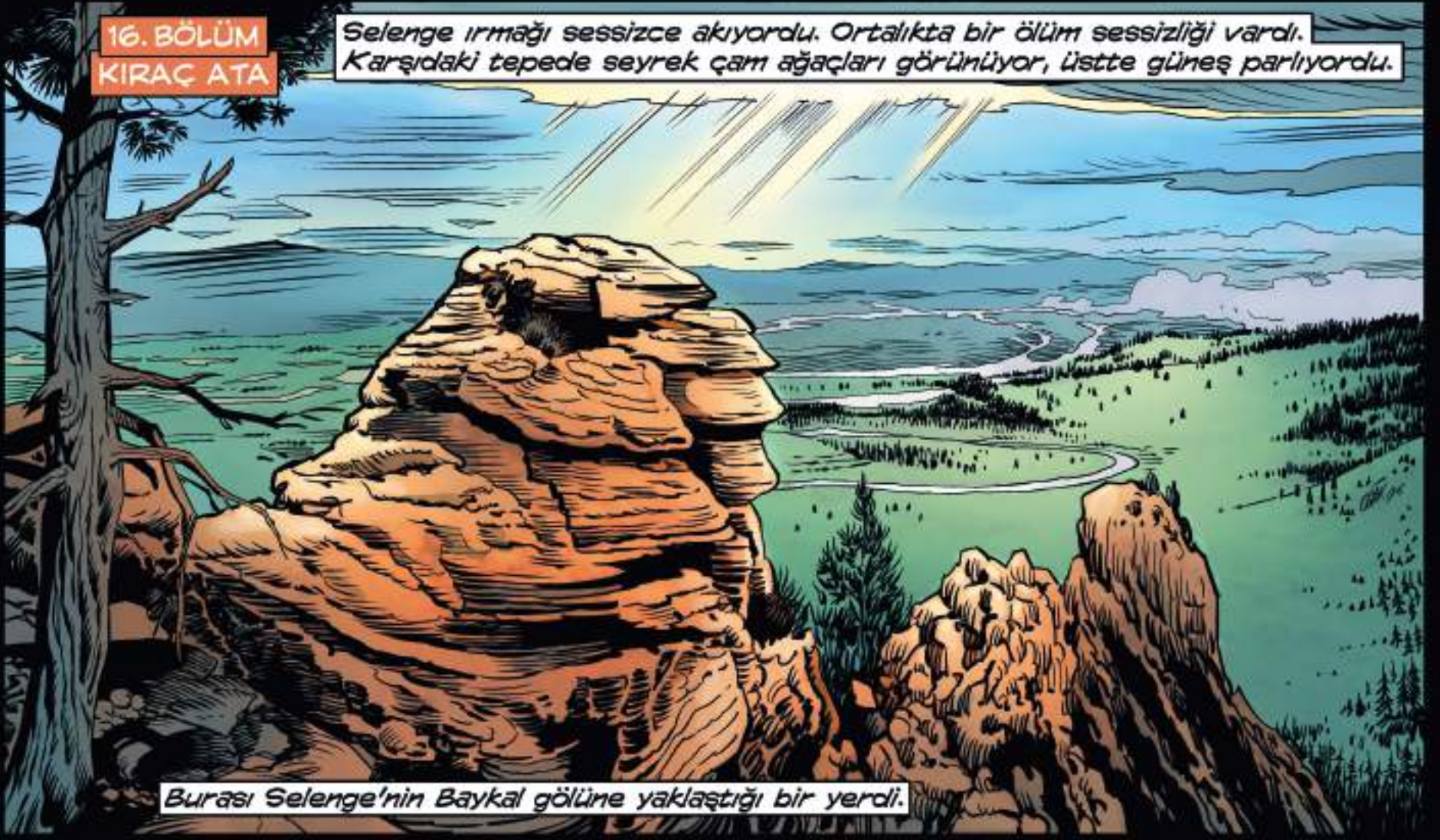

16. BÖLÜM
KIRAÇ ATA

Selenge ırmağı sessizce akıyordu. Ortalıkta bir ölüm sessizliği vardı. Karşıdaki tepede seyrek çam ağaçları görünüyor, üstte güneş parlıyordu.

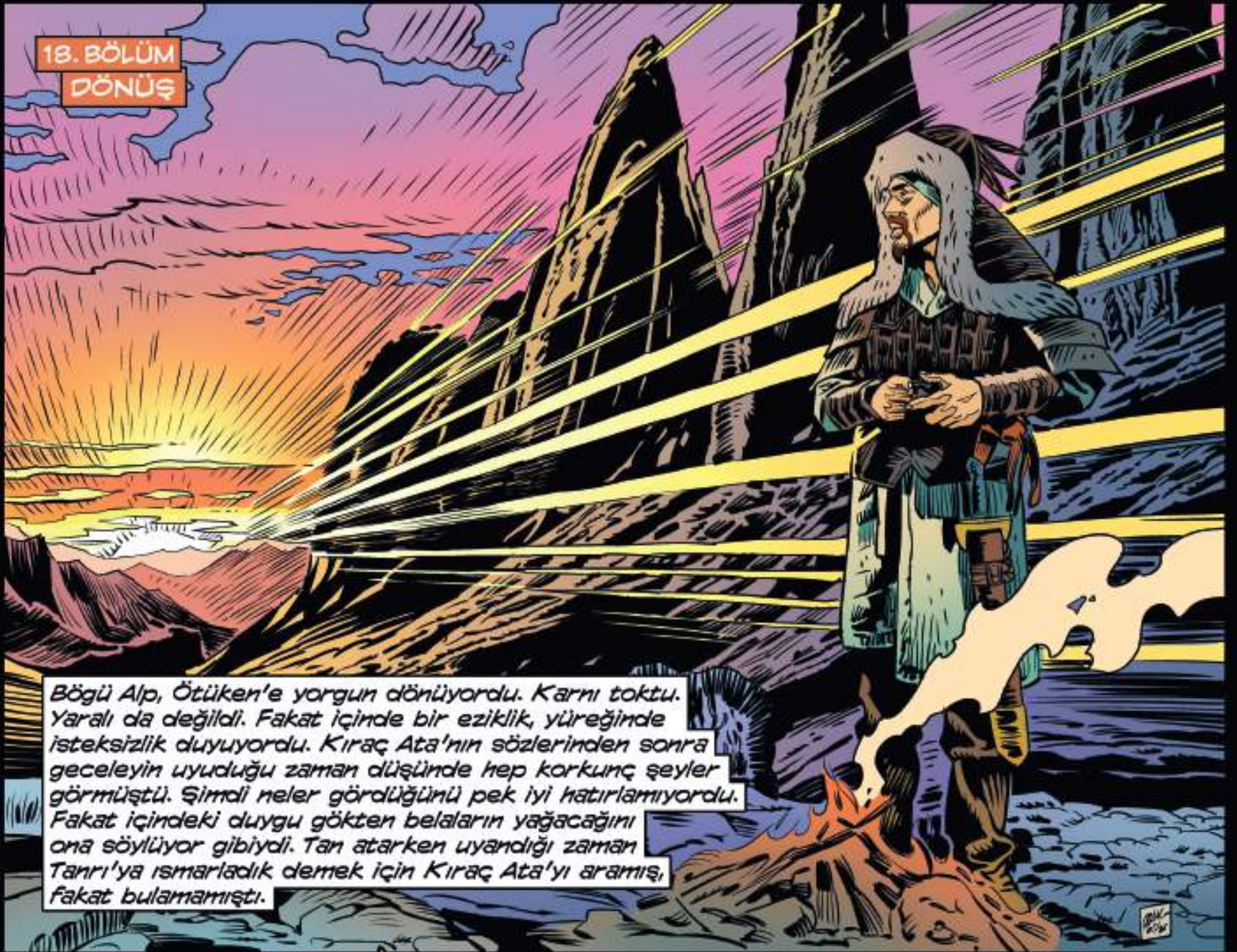

Burası Selenge'nin Baykal gölüne yaklaştığı bir yerdi.

Selenge'nin aktığı yola yönelmiş yorgun bir atlı yavaş yavaş ilerliyor, gözleriyle durmaksızın ileriye kolluyordu.

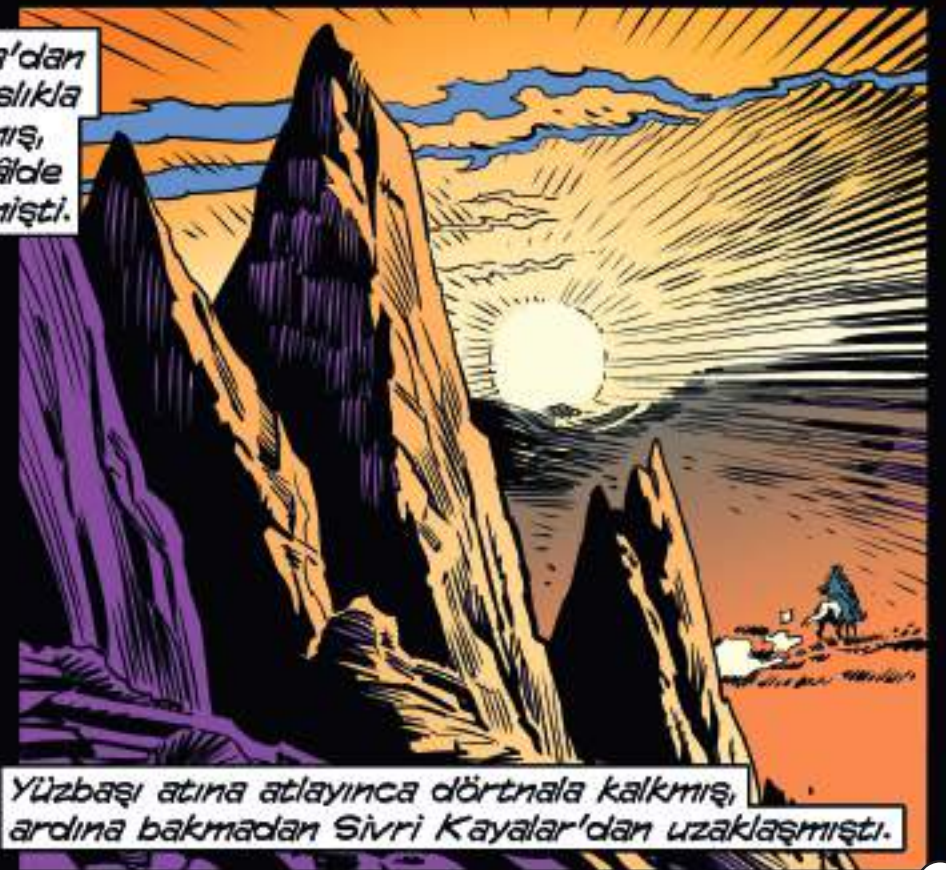

Böğü Alp, Ötüken'e yorgun dönüyordu. Karnı toktu. Yaralı da değildi. Fakat içinde bir eziklik, yüreğinde isteksizlik duyuyordu. Kırac Ata'nın sözlerinden sonra geceleyin uyuduğu zaman düşünde hep korkunç şeyler görmüştü. Şimdi neler gördüğünü pek iyi hatırlamıyordu. Fakat içindeki duygu gökten belaların yağacağını ona söylüyor gibiydi. Tan atarken uyandığı zaman Tanrı'ya ısmarladık demek için Kırac Ata'yı aramış, fakat bulamamıştı.

Üç Sivri Kaya'dan aşağı inince ısıklı atını çağırmış, at diri bir hâlde koşarak gelmişti.

Yüzbaşı atına atlayınca dörtmala kalkmış, ardına bakmadan Sivri Kayalar'dan uzaklaşmıştı.

Nasıl edip de biraz yiyecek bulmak gerektiğini düşünürken aklına Onbaşı Pars'ın torbası geldi.

Derken o dört atlıyı hatırladı.

ESKİZLER

